

Η εξόδιος Αξολουθία του αιμνήστου Μητροπολίτου Πριγκηποννήσων

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

photo by Nikos Manginas ©

Σε έντονα φορτισμένη συγκινησιακά ατμόσφαιρα τελέστηκε το Σάββατο του Λαζάρου, 31 Μαρτίου, στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Δημητρίου Πριγκήπου, η εξόδιος Ακολουθία του αιμνήστου Μητροπολίτου Πριγκηποννήσων Ιακώβου.

Σε ομιλία που πραγματοποίησε αμέσως μετά, στο Μητροπολιτικό Μέγαρο, ο Οικουμενικός Πατριάρχης ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι το Πατριαρχείο στερείται των υπηρεσιών του αείμνηστου Ιεράρχου, η Ιερά Μητρόπολη Πριγκηποννήσων στερείται του στοργικού Ποιμενάρχου της, και η Ομογένεια της Πόλεως στερείται ενός στελέχους της, ενός Ιεράρχου που βγήκε μέσα από τα σπλάχνα της και ο οποίος ετίμησε το όνομα της Ομογενείας, με το ήθος του και με την αρχοντιά που τον διέκρινε. Εξέφρασε τα συλλυπητήριά του προς το ποίμνιο της Ιεράς Μητροπόλεως Πριγκηποννήσων και προς τους οικείους του μεταστάντος.

Της εξοδίου Ακολουθίας προέστη ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, περιστοιχούμενος από πολλούς Αρχιερείς του Θρόνου από την Πόλη και την Ελλάδα. Το πένθος της Μητρός Εκκλησίας έφεραν οι Μητροπολίτες Καλλιουπόλεως και Μαδύτου Στέφανος και Προύσης Ελπιδοφόρος. Τον επικήδειο λόγο εκφώνησε ο Υπογραμματεύς της Αγίας και Ιεράς Συνόδου διάκονος Γρηγόριος.

«Σήμερον ο μακαριστός Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων Ιάκωβος, σιωπηλός, βιοί την κοινήν ειμαρμένην του ανθρωπίνου γένους, μετά την εξ Εδέμ εξορίαν, τον Θάνατον ούτινος τι είναι το προκαλούμενον δεινόν; Τούτο το δεινόν ουκ εστι άλλον παρ' ο χωρισμός, η διακοπή κοινωνίας του ενός προσώπου μετά του ετέρου, του αδελφού εξ αδελφού. Μέγα δεινόν ο Θάνατος! Θρηνήσωμεν πάντες επί τη επελεύσει αυτού. Και διατί θρηνήσωμεν; Θρηνήσωμεν ουχί εγωιστικώς δι' ημάς, οίτινες ευηργετούμεθα πολλαπλώς εκ της επί γης παρουσίας του ανθρώπου ημών, ούτε και δι' εκείνον ως τάχα εις τόπον αφανή και άγνωστον μεταβαίνοντα, αλλ' αμήν λέγω υμίν θρηνήσωμεν διά την αποστέρησιν της κοινωνικής συναναστροφής των βλεμμάτων, των λόγων, των έργων, των φρονημάτων, των ιδεών, των προσώπων. Θρηνήσωμεν ενώπιον του Μυστηρίου του Θανάτου όστις Θάνατος οίδε ως εχθρός φέρεσθαι εναντίον του πλάσματος του Κοινωνικού Θεού, ως πολέμιος του κάλλους και της ευπρεπείας, ως αντίδικος του αγαθού.», ανέφερε ο Υπογραμματεύς και σε άλλο σημείο του επικηδείου λόγου επεσήμανε: Εν τη Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, εις το Φανάριον, εις τον Κρανίου μαρτυρικόν τόπον, γλυκύ και ιλαρόν φέγγει, υπό τας Πανσέπτους αυτού στέγας, το της Αναστάσεως ανέσπερον φως εις την ακοίμητον κανδήλα. Έγνω το Φανάριον εκ του πολλάκις ουχί ειρηνικού τέλους των τέκνων του φιλοσοφείν τον Θάνατον και τα περί τον Θάνατον μετά της υψίστης και αρίστης φιλοσοφίας της υπό των Πατέρων ημών, των καθ'εκάστην γενεάν και γενεάν λειτουργών αυτού δηλαδή φιλοσοφείν μετά της εν Ιησού Χριστώ ελπίδος. Και ούτω ο Θάνατος, ο βαθύς ύπνος των τέκνων του Θεού, συνυπάρχει αφανώς εις την καθημερινότητα του Φαναρίου ουχί ως ξένος

αλλ'ως ο προς τον Μέγαν ξένον, τον Εσταυρωμένον και Αναστάντα άγων διά της ενεργείας αυτού. Εμάθομεν και μανθάνομεν εν τη Πατριαρχική Αυλή, εν τω παλλαδίω τούτω των κατά Χριστόν αγωνοθεσιών, όπως βλέπωμεν όπισθεν του σκότους του Θανάτου το Φως της Αναστάσεως, εις την σιωπήν του να ακροώμεθα το «Δεύτε προς με», εις την λύπην του όπως εντοπίζωμεν τον Παράδεισον, εις την απελπισίαν του το «Ίδού εγώ μεθ' υμών ειμι», εις την ακοινωνησίαν του την ευλογημένην Βασιλείαν του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος».

Παρέστησαν ο Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, εκπρόσωποι άλλων Δογμάτων και Ομολογιών, ο Έπαρχος, ο Αντιδήμαρχος και ο Αστυνομικός Διοικητής των Πριγκηποννήσων, εκπρόσωποι άλλων μειονοτήτων, Πανεπιστημιακοί καθηγητές και πλήθος κόσμου, από την Πόλη και την Ελλάδα, που θέλησε να αποχαιρετήσει τον αείμνηστο Ιεράρχη.

Ο ενταφιασμός του πραγματοποιήθηκε στο Κοιμητήριο του Προφήτη Ηλία Πριγκήπου.

Νωρίτερα, το πρωί, τελέστηκε Θεία Λειτουργία, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αιμνήστου, ιερουργούντος του Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Μελίτωνα.

